

се правят надгробни печати: той представляваше герба на царя Тут-анк-Амена и един чакал, който тържествува надъ своитѣ врагове. Върху златнитѣ украшения по вратата бѣха издълбани многобройни образи на подземнитѣ богове. При всѣка по-вжтрешна врата златото биваше по-свѣтло и лѣскаво и, понеже всичкитѣ врати оставаха отворени и тѣхнитѣ вжтрѣшни, както и външнитѣ страни бѣха покрити съ злато, всичко заедно представляваше блѣстяща величествена почти заслѣпителна картина.

Още веднажъ дръпнаха резетата и разрѣзаха кордонитѣ — тогава се отвориха вратитѣ на третата ограда, задъ които следваше една четвърта, сжщо златна, но още по-блѣскава отъ предишната. И тукъ абанозови резета, но печати нѣма.

Между насъ и сърдцевината на гроба стояха само вратитѣ, върху които личаха образитѣ на богинитѣ покровителки съ разперени крила — сжщинскитѣ пазителки на гроба. Най-важниятъ моментъ бѣ настѣпилъ и ние всички останахме въ напрегнато състояние. Резетата на последната врата бидоха дръпнати на страна, крилата ѝ се отвориха бавно, а задъ тѣхъ, изпълнилъ цѣлото пространство въ четвъртата ограда и турящъ вече граница на всѣко по-нататъшно отваряне, бѣше единъ грамаденъ саркофагъ отъ кристално свѣтълъ пѣсъчникъ, непожтнатъ, съ капакъ още здраво зати-снатъ на мѣстото си. По жглитѣ, изваяни въ релйефъ, стояха образитѣ на четиритѣ богини — закрилници: Изисъ, Нефитисъ, Райтъ и Селкъ, издѣлани въ самия камъкъ на саркофага, съ проснати върху саркофага ржце и криле.

Най-горната страна бѣше покрита съ фризи отъ надписи, съ герба на царя, още едно доказателство, че това е неговия гробъ, и, че вжтре въ саркофага почиватъ неговитѣ тленни останки. Могжщата и чудесна изработка, великолепията на украшенията и на скулптуритѣ, лжчизарниятъ блѣсъкъ на златнитѣ врати и стени на различнитѣ огради, всичко това се сливаше въ величествено впечатление посреде мистичната свѣтло люлякава свѣтина, която електрическиятъ рефлекторъ задъ насъ хвърляше върху цѣлата тая сцена. Ние видѣхме сжщинския саркофагъ, въ който лежи царьтъ“.

Самото отваряне на саркофага Картеръ е искалъ да стане при особена тържественостъ, като поканилъ много видни личности. Египетското правителство, обаче, позволило участието само на 14 души и то всички изключително официални лица.

Цѣлата стая, въ която се намира саркофага, се оказала съ стени отъ сини порцеланови плочи, които при отблѣсъка на голѣмитѣ електрически ламби, при чиято свѣтина работилъ Картеръ, ѝ предавали на цѣлата вжтрешностъ нѣкаква особена мистичностъ.